

NATUURPLAKBOEK NUMMER 342

Tekst en foto : JO-han Opsomer – 11 oktober 2014

Porselein zoals de kleur van de porseleinzwam gebruiken we nog nauwelijks, of het moet al in een rijker kader zijn dan onze dagdagelijkse servieskast.

De kleur kan je eigenlijk best vergelijken met die van een gepelde lychee.

Ze zijn te vinden op de afgevalen dode takken, maar ook soms hoog in de bomen kan je ze in groepjes zien samen staan. Ze verteren het dood hout maar ze gaan ook parasiteren op verzwakte beuken.

Kwatongen beweren dat porseleinzwammen de schrik zijn van het beukenbos en dat ze als gevreesde beukenparasiet in staat zijn om hele bossen plat te leggen, maar dat is nog niet lichtelijk overdreven. De hele beuk of de gesteltakken moeten al in een stadium van verval verkeren om als gastheer te fungeren.

De beukenliefhebber onder de najaarszwammen heeft echter een aanzienlijke troef waar men niet naast kan kijken. Wie kan er immers zeggen dat hij de basis is van een antibioticum? Ik niet in elk geval. Mucidine die men tegen huidaandoeningen gebruikt wordt gewonnen uit de zwamvlok van porseleinzwammen.

Men hoeft er niet zo ver naar te zoeken, want elk beukenbos huisvest er een aanzienlijk aantal.

De eerste vraag die men meestal krijgt in verband met paddenstoelen is :”zijn ze eetbaar?”.

Het antwoord is ja, maar waarom zou je ze eten als ze weinig of geen smaak hebben?

Slakken zijn wel porseleinzwamliefhebbers.

Vraatsporen van slakken zijn echter schering en inslag bij paddenstoelen, maar ze zijn helemaal geen garantie over eetbaarheid. Slakken hebben een soort gif neutraliserend mechanisme in het lichaam.